

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 135-1909)

Originalt emne

Alderdomsunderstøttelse

Alderdomsunderstøttelse/De gamles Hjem

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 3. juni 1909](#)
- 2) [Byrådsmødet den 1. juli 1909](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 3. juni 1909 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 135-1909)

Indstilling fra Udvalget for Alderdomsunderstøttelse om Opslag af Pladsen som Overlæge ved "de gamles Hjem".

Formanden ansaa det for ønskeligt, om Pladsen som Læge ved "Christian den Niendes Børnehjem" kunde forenes med Stillingen som Læge ved "de gamles Hjem". Lønnen maatte i saa Fald noget forhøjes, og Børnehjemmet bære en Del af den, men Vanskeligheden laa i at fastslaa Beløbets Størrelse, inden man vidste noget om, hvor stor Virksomheden ved Børnehjemmet vilde blive. Maaske vilde det derfor være rigtigst at forhandle med Lægeforeningen for at faa truffet en foreløbig Ordning.

Magnus Nielsen ansaa det for udmærket at forene de to Lægeposter, men mente, at der tillige kunde være Tale om at træffe en saadan Ordning, at syge Børn, dog ikke med smitsomme Sygdomme, fra Børnehjemmet kunde blive indlagt paa "de gamles Hjem", hvor

de vilde kunne blive bedre plejet end paa et stort Hospital.

Laursen fandt det vanskeligt at slaa noget fast, da der endnu ikke var mange Børn paa Hjemmet, men Lægehonoraret kunde maaske ansættes efter Børnenes Antal.

Formanden kunde slutte sig til Tanken om at lade Honoraret stige med Børneantallet. Det vilde blive dyrere at betale Lægen efter Besøgenes Antal, og desuden vilde det vel ogsaa være nødvendigt, at Hjemmet var under stadigt Lægetilsyn.

Jakob Jensen havde intet imod at samle de to Lægeposter, hvis de syge Børn kunde blive indlagt paa "de gamles Hjem", men han kunde dog tænke sig den Vanskelighed, at en Læge, der passede for de gamle paa Alderdomshjemmet, ikke interesserede sig saa meget for Børn som ønskeligt kunde være. Da man intet havde at støtte sig til angaaende Honorarets Størrelse, vilde det være rigtigst at træffe en foreløbig Ordning med Lægeforeningen og saa om et Aars Tid se at naa en endelig Ordning.

Olesen kunde godt se, at der kunde være noget i at forene de to Lægeposter, men maatte dog paa Udvalgets Vegne anmode om, at Pladsen som Læge ved "de gamles Hjem" snarest blev opslaaet, eftersom der allerede nu lød Røster om, at Kommunen, saalænge Embedet var ledigt, skulde betale Enken efter den afdøde Læge den fulde Løn, foruden at den skulde afholde Vikarlønnen. Tillægslønnen for at være Læge ved Børnehjemmet kunde ikke fastsættes, før der var gaaet et længere Tidsrum. Han skulde ikke nu udtale sig om, hvorvidt det vilde være rigtigt at indlægge syge Børn paa "de gamles Hjem", men han var dog bange for, at der derved kunde blive for megen Uro for de gamle. Dette Spørgsmaal kunde imidlertid senere ordnes efter Konference med Lægen.

Simonsen henstillede at afskaffe Titelen Overlæge, da den foruden at være meningsløs vist ogsaa betaltes vel dyrt. Byraadet kunde vist godt nøjes med at udtale sig om, hvorvidt de to Lægestillinger skulde knyttes sammen, da Lægeforeningen utvivlsomt nok skulde bestemme Lønnen og fastsætte hele Ordningen.

Magnus Nielsen mente, at Sundhedskollegiet, naar Hjemmet blev statsanerkendt, vilde forlange fast Lægetilsyn med Børnene. Da de to Hjem imidlertid laa lige ved Siden af hinanden, vilde det være billigst at forene de to Lægestillinger. Honoraret kunde rette sig efter Børnetallet, saaledes at der for de første 20 Børn betaltes saa meget, for 40 Børn saa meget, og for 60 Børn saa meget. Inden Tanken om at anbringe syge Børn paa "de gamles Hjem" blev realiseret, maatte selvfølgelig Udvalget for Alderdomsunderstøttelse adspørges,

da det som fremført af Hr. Olesen ikke var umuligt, at de syge Børn kunde bringe Forstyrrelse paa Alderdomshjemmet.

Mousten meddelte, at Overlægen ved Kommunehospitalet havde erklæret det for umuligt, at en af Hospitalets Læger kunde overtage Lægetilsynet ved Børnehjemmet. Han ansaa det for rigtigst og billigst at knytte Lægestillingerne ved Alderdomshjemmet og Børnehjemmet sammen, men han ansaa det for vanskeligt at træffe en saadan Ordning, at syge Børn kunde indlægges paa "de gamles Hjem".

Olesen var ogsaa i sin Tid blevet forundret over, at Lægen ved "de gamles Hjem" skulde benævnes Overlæge, men da Titelen vel næppe indvirkede paa Pengespørgsmaalet, kunde man jo gerne beholde den. Han henstillede at opslaa Posten ved "de gamles Hjem" med en Tilføjelse om, at den, der ansattes, maatte overtage Posten som Læge ved Børnehjemmet efter nærmere Overenskomst.

Mikael Johansen fandt det naturligst, at Lægetilsynet ved Børnehjemmet overtoges af Kommunehospitalet, hvor der altid var Lægehjælp at faa, idet særlig smaa Børn ofte behøvede hurtig Lægehjælp. Kunde en saadan Ordning opnaas ved at antage en Reservelæge mere, vilde det sikkert være det rigtigste.

Jakob Jensen syntes, man skulde forene de to Lægestillinger og overlade til Budgetudvalget at forhandle med Lægeforeningen angaaende en Overenskomst. Naar denne var opnaaet, kunde Pladsen opslaaes.

Mousten oplyste, at Reservelægerne paa Kommunehospitalet ikke kunde undværes, og at man ikke kunde paalægge Kandidaterne at gøre Tjeneste udenfor Hospitalet.

Simonsen ansaa det for bedst og billigst, om man kunde faa Lægetilsyn ved Børnehjemmet fra Kommunehospitalet ved at ansætte en Reservelæge mere. Hr. Olesens Forslag om at opslaa Pladsen ved "de gamles Hjem" med en Tilføjelse om, at vedkommende ogsaa skulde overtage Lægeposten ved Børnehjemmet, førte intet til, da man ved den Form næppe fik en eneste Ansøgning. Det vilde være rigtigst paa Forhaand at spørge Lægeforeningen, hvilke Fordringer den stillede, og om den overhovedet vilde tillade, at de to Stillinger forenedes.

Jakob Jensen kunde ikke tænke sig andet, end at Børnehjemmet kunde tilkalde Læge fra Hospitalet, hvis øjeblikkelig Lægehjælp blev nødvendig.

Formanden syntes godt, man kunde opslaa Pladsen overensstemmende med Hr. Olesens

Forslag om, at vedkommende Læge skulde være pligtig til efter Overenskomst at overtage Stillingen som Læge ved Børnehjemmet.

Laursen troede ikke, det vilde blive dyrere for Hjemmet foreløbig at betale Læge efter Besøg til almindelig Takst.

Jakob Jensen ansaa det for ret let i Løbet af 14 Dage at faa en Overenskomst med Lægeforeningen.

Formanden mente, at man kunde spørge Lægeforeningen.

Magnus Nielsen maatte vedblivende holde paa sit Forslag om at sætte Honoraret efter Børnetallet. Det vilde være lettere nu, da begge Pladser var ledige, at koble dem sammen, end senere, naar den ene var besat.

Formanden troede ikke, der var Fare for, at der ingen Ansøgere skulde melde sig; men man kunde jo for en Sikkerheds Skyld spørge Lægeforeningen, om der kunde være noget i Vejen for at opslaa Pladsen med Forbehold om senere Forhandling angaaende Stillingen ved Børnehjemmet.

Det vedtoges at opslaa Stillingen saaledes, at det eventuelt vil kunne paalægges Overlægen at overtage Stillingen som Læge ved "Christian den Niendes Børnehjem".

Uddrag fra byrådsmødet den 1. juli 1909 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 135-1909)

Fra Udvalget for Alderdomsunderstøttelse forelaa følgende Indstilling til Pladsen som Overlæge ved "de gamles Hjem":

Nr. 1. Læge Kramer Petersen, Aarhus,

"2."Grauer, Aarhus,

"3."G. Lasson, Aarhus,

" 4."H. Fredericia, København.

Olesen oplyste, at der i Udvalget havde været en Retning, som mente det bedst at ansætte en yngre Læge, som var Specialist i Fordøjelsessygdomme; dette var Kramer Petersen,

der samtidig var kendt som en meget elskværdig Mand. En anden Retning ansaa det for bedst at knytte en af Byens ældre Læger til Hjemmet, fordi man tænkte sig, at den ældre Læge havde mere Tid til at beskæftige sig med og tale med de gamle. Denne Retning foreslog Læge Grauer, som tillige havde det Fortrin i en Aarrække at have siddet i Sundhedskommissionen og Værgeraadet. Hele Udvalget var enig om at indstille Læge Lasson, der var kendt paa Hjemmet, og meget afholdt af de gamle. Fra disse forelaa der endog en Anmodning om at faa Lasson. Den 4. indstillede, Fredericia, var Elev af Professor Rovsing og meget godt anbefalet.

Harald Jensen havde oprindelig tænkt at anbefale Kramer Petersen, men var nu kommet til den Anskuelse, at det vilde være heldigst at vælge en ældre Læge, særlig fordi det ikke saa meget drejede sig om Behandlingen af Sygdommene som om at faa en ældre Mand, der forstod at tale med de gamle. Han skulde derfor anbefale Grauer.

Magnus Nielsen kunde slutte sig til de to foregaaende Talere. De indstillede var sikkert alle dygtige Mænd, men da Grauer, som havde gjort Tjeneste i Sundhedskommissionen og Værgeraadet, var indstillet, skyldte man at stemme for ham. Grauer var desuden i Besiddelse af et lyst og glad Sind, hvad der var af stor Betydning i dette Tilfælde.

Simonsen fandt, at Nr. 1, Kramer Petersen, havde forskellige Egenskaber forud for de andre indstillede. Han var ikke blot en dygtig, elskværdig og venlig Mand, men han havde tillige

sygdomme; dette var Kramer Petersen, der samtidig var kendt som en meget elskværdig Mand. En anden Retning ansaa det for bedst at knytte en af Byens ældre Læger til Hjemmet, fordi man tænkte sig, at den ældre Læge havde mere Tid til at beskæftige sig med og tale med de gamle. Denne Retning foreslog Læge Grauer, som tillige havde det Fortrin i en Aarrække at have siddet i Sundhedskommissionen og Værgeraadet. Hele Udvalget var enig om at indstille Læge Lasson, der var kendt paa Hjemmet, og meget afholdt af de gamle. Fra disse forelaa der endog en Anmodning om at faa Lasson. Den 4. indstillede, Fredericia, var Elev af Professor Rovsing og meget godt anbefalet.

Harald Jensen havde oprindelig tænkt at anbefale Kramer Petersen, men var nu kommet til den Anskuelse, at det vilde være heldigst at vælge en ældre Læge, særlig fordi det ikke saa meget drejede sig om Behandlingen af Sygdommene som om at faa en ældre Mand, der forstod at tale med de gamle. Han skulde derfor anbefale Grauer.

Magnus Nielsen kunde slutte sig til de to foregaaende Talere. De indstillede var sikkert alle dygtige Mænd, men da Grauer, som havde gjort Tjeneste i Sundhedskommissionen og Værgeraadet, var indstillet, skyldte man at stemme for ham. Grauer var desuden i Besiddelse af et lyst og glad Sind, hvad der var af stor Betydning i dette Tilfælde.

Simonsen fandt, at Nr. 1, Kramer Petersen, havde forskellige Egenskaber forud for de andre indstillede. Han var ikke blot en dygtig, elskværdig og venlig Mand, men han havde tillige saa stor Interesse for sin Gerning, at han ikke spændte sig for ud over alle Grænser og særlig holdt sig fra Sygekassepraksis, hvad de fleste andre Læger var stærkt optaget af. Grauer syntes ham den af de indstillede, der var mindst egnet til Pladsen. Han anbefalede Kramer Petersen.

Olesen maatte overfor Hr. Magnus Nielsens Udtalelse om at slutte sig til de to sidste Talere bemærke, at han meget vilde beklage, om han havde anbefalet nogen enkelt af de indstillede.

Paulli skulde indrømme, at noget kunde tale for at vælge en ældre Læge, men det maatte dog ogsaa erindres, at Posten tænktes forenet med Stillingen som Læge ved Børnehjemmet; Kramer Petersen var alsidig uddannet saavel her hjemme som i Heidelberg og Berlin og vilde som Læge betragtet absolut være Manden. Tillige var Kramer Petersen meget anset blandt Lægerne.

Rahr vilde ikke paa nogen Maade forkleine Kramer Petersen, men maatte dog holde paa at faa en Mand, der forstod at tale med de gamle. I den Henseende var Grauer den rette; desuden var Grauer Specialist i Øjensygdomme, som spillede en stor Rolle for de gamle.

Jul. Andersen syntes, det vejede meget til, at Lasson var saa afholdt af de gamle. Det vilde vist derfor være rigtigt at høre noget nærmere om ham.

Samuelson fandt det vanskeligt at vælge mellem Kramer Petersen og Lasson, der begge havde gode Forudsætninger.

Læge Grauer valgtes.